

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτῆτης

«ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ»

P. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΙΡΗΝΗ ΠΑΣΙ

Res judicata, τὸ δεδικασμένον. Ἡ αἰματηρὰ τραγωδία ἢ διεξαχθεῖσα ἀκριβῶς ἐπὶ τῶν αὐτῶν μερῶν, εἰς ἃ καὶ πρὸ χιλίων σχεδὸν ἐτῶν μεταξὺ Βυζαντινῶν καὶ Βουλγάρων ἐξετυλύχθησαν αἱ φρικωδέστεραι σκηναὶ τοῦ πολέμου, ἀνάλογοι πρὸς τὴν σκληρὰν ἐκείνην ἐποχὴν, ἣτις ἀτυχῶς διὰ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν εἶναι πάντοτε ἢ αὐτὴ καὶ πανομοιότατη ἔχουσα σχέσιν οὐχὶ πρὸς τὸν χρόνον ἀλλὰ πρὸς τὴν ἔμφυτον κακίαν τοῦ ἐπονειδίστου τούτου ἔθνους, εὐτυχῶς ἔληξε διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῆς εἰρήνης τῶν Συμμάχων πρὸς τὴν ἀντίπαλον κατὰ κράτος ἠττηθεῖσαν Βουλγαρίαν τῇ πολιτικῇ ἐπεμβάσει τῆς ἀμέσως μετ' αὐτῆς ἐνδιαφερομένης Ῥωμανίας ἐν Βουκουρεστίῳ, διασωθείσης τῆς τε ἐδαφικῆς ἐκτάσεως αὐτῆς καὶ τοῦ γνήθρου, ὅπερ ὁ πόλεμος εἶχε τελείως ἀφαιρέσει κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἠττῶν καὶ τῶν καταστροφῶν αὐτῆς κυρίως ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ σαρώσαντος κυριολεκτικῶς τὴν Μακεδονίαν ἀπὸ τοῦ ψωριῶντος καὶ βρωμεροῦ αὐτῆς στρατοῦ. Δὲν εἶναι δὲ ἤδη καιρὸς νὰ ἐξετασθῶσιν ἐνταῦθα οὔτε τὰ αἷτια τὰ ἐπενεγκόντα τὸν πόλεμον τούτον, οὔτε τοὺς λόγους, δυνάμεθα ἤδη νὰ εἰπώμεν, ὅσοι ἐπέβαλον ἡμῖν τὸ ἔθνηκόν τοῦτο καθήκον. Τὸ μεγαλεῖον ὅμως τοῦ πολέμου καὶ ἡ δόξα τῆς νίκης τῶν ἡμετέρων ὅπλων ἀνήκουσι κυρίως εἰς τὴν ἐπιμονὴν τοῦ Στρατηλάτου Βασιλέως ἡμῶν Κωνσταντίνου, ὅστις καὶ ἐγκαίρως ἐγνώρισε τοὺς ὀδυνηροὺς σκοποὺς τοῦ Βουλγάρων καὶ καταλλήλως ἀπέκρουσε τὸν ἐξ αὐτῶν κίνδυνον ζητήσας μὲν τὴν γραμμὴν τοῦ Νέστου, καταφυγῶν δὲ εἰς τὰ ὅπλα, ἀφ' οὗ ὠδήγησε τὴν σύμμαχον ἡμῶν Σερβίαν εἰς τὴν αὐτὴν πολεμικὴν ὁδόν, ἵνα δι' αὐτῶν ἐπιδιώξῃ τὴν τε ταπεινώσιν τῆς ἰταμότητος τοῦ ἐχθροῦ των καὶ τὴν τελείαν αὐτοῦ ὑποταγὴν εἰς τὴν Ἑλληνοσερβικὴν συμμαχίαν. Τοῦ μεγαλείου τούτου ἀντάξιόν εἰσιν ὅ τε μεγαλεπίβουλος Στρατηλάτης ἡμῶν καὶ ὁ εἰς πᾶν νεῦμα αὐτοῦ προθύμως ἀκολουθῶν καὶ συναγωνιζόμενος ἡρωϊκῶς Ἑλληνικὸς στρατὸς, ἀναδειχθεὶς ὑπέρτερος ἐν τῇ πολέμῳ τούτῳ τῶν Μαραθωνομάχων καὶ Τουρκομάχων τῶν δύο μεγάλων Ἑλληνικῶν ἐποχῶν, αἵτινες εἰσιν ὑπόδειγμα ἀρετῆς καὶ ἀνδρείας εἰς πάντας τοὺς λαοὺς τῆς Δύσεως ἀναγινώσκοντας καὶ θαυμάζοντας τὴν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν τῶν χρόνων ἐκείνων.

Ἐπέπρωτο ἤδη ἡ γενεὰ αὕτη νὰ καταπλήξῃ τὸν κόσμον διὰ τῶν θαυμασίων αὐτῆς ἔργων. Ἀλλὰ τὸ ἔργον τῆς εἰρήνης ἔρχεται ἤδη νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὰς φρικτὰς αἱματοχυσίας καὶ τὰς σκληρὰς δοκιμασίας, εἰς

ἃς ὁ πόλεμος ἐβύθισε τὴν ἀτυχῆ χώραν τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης καὶ εἰς τὸν ὄλεθρον τῶν στρατευμάτων, ἅτινα ἠγωνίσθησαν τὸν μέγαν τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ἀγῶνα, ὅστις καὶ πάλιν ἐσταμάτησε προῶρως εἰς ἄλλην ἐποχὴν καταλειφθέντος τοῦ τέλους αὐτοῦ. Ἡρξαστο ὁ ἀγὼν φρικτὸς, ἐξοντώσεως καὶ καταστροφῆς τῆς φυλῆς τῶν Βουλγάρων προάγγελος καὶ ἐξηκολούθησε βροτολοιογὸς διὰ πάντας ἀγωνιζομένους καὶ ἀπελευθερουμένους συνάμα, θύματα τῆς θηριωδίας τὰ μὲν, τέκνα τῆς πατρίδος καὶ τῆς τιμῆς τὰ δὲ, ἠναγκάσθη δὲ νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὴν φωνὴν τοῦ οἴκτου καὶ τῆς εὐσπλαχνίας, ἐκδηλωθείσης διὰ τρίτου ἀναλαβόντος τὴν σωτηρίαν τῶν τεράτων καὶ τῆς περιώσεως τοῦ ἐδάφους αὐτῶν. Οὕτω δὲ ὤφθη ἢ ξηρὰ καὶ ὁ λιμὴν τῆς σωτηρίας, ἐν ᾧ συνεζητήθη καὶ ὑπεγράφη ἡ εἰρήνη τῆς ἐπιβεβλημένης ἀνάγκης, τῆς στιγμιαίας καὶ ἀπέλπιδος κραυγῆς τῆς εὐσπλαχνίας, καὶ ἐδόθη πέρασ εἰς ἔργον σκληρὸν, ἀλλὰ δίκαιον, ἄγριον ἀλλ' ἐπιβεβλημένον, τερατώδες, ἀλλ' ἔθνηκόν. Ἡ Ἑλλὰς ὄφειλε νὰ δώσῃ ἐν διδακτικῶν μάθημα εἰς τὸν θρασὺν ταραξίαν, τὸν ἀτίθασσον ταῦρον τῆς Ἀνατολῆς, τὴν βρωμερὰν ἄρκτον τῶν βορείων στεππῶν καὶ τὴν αἰσχρὰν κυναλώπεκα τῶν ὄρυμων τοῦ Κρούμου, διὰ νὰ ἐννοήσῃ ὁ πεπολιτισμένος κόσμος ὅτι φενάκη καὶ ἀπάτη ἦτο ὁ στολισμὸς καὶ ἡ ἀξία τοῦ ἔθνους τούτου, ὅπερ ἐγεννήθη διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν καὶ διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἠδύνηθη καὶ διεσώθη διὰ τὸ μέλλον τῇ ἐπεμβάσει τῶν Δυνάμεων ἐκείνων, αἵτινες σκοπὸν ἔχουσαι τὰ ἴδια αὐτῶν συμφέροντα σώζουσι τὸν μὲν καὶ καταστρέφουσι τὸν δὲ μετὰ τῆς αὐτῆς προθυμίας καὶ ζήλου, ὡσεὶ διέπραττον τὸ ἀγαθόν, ἀν μὴ τὸ νόμιμον καὶ δίκαιον.

Ὅπως δὲ ὅμως ἡ εἰρήνη ὑπεγράφη, ταύτης δὲ γνωρίζομεν ἤδη τὰ κυριώτερα σημεῖα, τούτων δὲ πάλιν τὰς ἐδαφικὰς παραχωρήσεις, αἵτινες ἐπισήμως ἀνεγνωρίσθησαν ἐν τῇ Συνδιασκέψει τοῦ Βουκουρεστίου, καὶ καθ' ἃς τὰ ὅρια τῆς Ἑλλάδος ἐκτείνονται ἀνατολικῶς μὲν μέχρι τῶν ὄχθων τοῦ Νέστου (Καρασού) ποταμοῦ, βέροντος παραλλήλως τοῦ Στρυμῶνος, ἔθρα εἴχομεν περιορισθῆ πρὸ τοῦ πολέμου καὶ ἤδη ἐπεκτεινομένης τῆς Ἑλληνικῆς κατοχῆς ἢ τε Καβάλλα, αἱ Σέρραι καὶ ἡ Δράμα περιλαμβάνονται ἐν τῇ γραμμῇ ταύτῃ, ἀπὸ δὲ τοῦ Νέστου ἐν ἀκολουθίᾳ τοῦ βόου αὐτοῦ ἡ γραμμὴ ἀνερχομένη φθάσει μέχρι τῆς ὀριζοντίας γραμμῆς τῆς ἐκβολῆς τοῦ δύο ποταμοῦ Νέστον καὶ Στρυμῶνα ἄνω τοῦ Βῶξ Δάγ καὶ κατὰ τὸ Καρα Δάγ, οὕτω δὲ Νευροκόπιον, Μελένικον καὶ Στρωμνίτσα περιέρχονται εἰς τὴν Βουλγαρίαν, εἰς ἡμᾶς δὲ τὸ Δεμίρ Ἰσάρ καὶ ἡ Δοϊράνη, ἐνθα ὁ Ἀξιὸς ποταμὸς

(Βαρδάρη), ὁ χωρίζων τὰ ἡμέτερα σύνορα ἀπὸ τὰ Σερβικὰ, ἐν οἷς ὑπάγεται ἡ Γεωργελῆ. Παρεχωρήσαμεν δὴλον ὅτι ἀπασαν τὴν Θράκην πλὴν μικρᾶς τινοῦ ἐκτάσεως ἀνηκούσης εἰς τὸν Καζᾶν τῆς Ἐάντης, πρὸς κυκλικὴν ἐπέκτασιν τῶν ὄριων τῆς Καβάλλας, καὶ ὀλίγηρον τὴν ΒΑ. Μακεδονίαν, τὸ δὲ ὑψηλὸν ὄρος Ῥοδόπη καὶ ἡ Κρέσσα καθίστανται πάλιν ἰσχυροὶ προμαχῶνες τῆς Βουλγαρίας. Ἡ Σερβία μάλιστα ἐστερήθη περισσοτέρου ἐδαφικοῦ ἀντιστήκωματος, καίτοι ἀπ' αὐτῆς τὸ Μαυροβούνιον θὰ λάβῃ τὴν ἰδίαν μερίδα, διότι καὶ ἡ Στρωμνίτσα, καὶ ἡ Ῥαδοβίτσα καὶ περαιτέρω ἔτι μακρὰ λωρὶς παρέμεινεν εἰς τὴν ἠττηθεῖσαν Βουλγαρίαν, ἣτις μετὰ τοῦ Θρακικοῦ ἐδάφους θέλει ἔχει πληθυσμὸν 5 περίπου ἑκατομμυρίων, ἐν ᾧ ἡ Ἑλλὰς θὰ ἀποκτήσῃ τοιοῦτον ὀλίγον πλέον τῶν 4 ἑκατομμυρίων, τὸ δὲ ἔδαφος αὐτῆς θὰ εἶναι τὸ πλεῖστον ἀγονον ἀνήκον εἰς παραλίαις σκληρὰς καὶ πληθὺν νήσων ὀλίγον προσοδοφόρων.

Τοιαύτη τις εἶναι ἡ ὑπογραφεῖσα εἰρήνη, ὡς πρὸς τὰς ἐδαφικὰς ἐκτάσεις, ὅσα δ' ἀφορᾷ τὰ λοιπὰ ἄρθρα αὐτῆς, τὴν γενικὴν ἀποστράτευσιν, τὴν ἀποζημίωσιν, τὰς προξενηθείσας ζημίας, τὰς συμβάσεις κτλ. δὲν δυνάμεθα νὰ κρίνωμεν τι ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀγνοοῦντές που θέλουσι προβῆ αἱ ἀπαιτήσεις ἡμῶν καὶ αἱ ἀντιπροτάσεις τῶν ἐναντιῶν. Τοῦτο μόνον δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν σήμερον, ὁ θεμέλιος λίθος τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν γαλήνης ἐτέθη αἰσίως καὶ τὸ μέλλον ἀνήκει ὅλον εἰς τοὺς ἐργαζομένους ὑπὲρ πατρίδος. Εὐχρηθῶμεν ὅπως πάντοτε ἢ πατρὶς ἡμῶν ἴσταται εἰς τὸ ὕψος τῆς δόξης καὶ τῆς ἰσχύος αὐτῆς, ἵνα πάντες οἱ λαοὶ τῆς Ἀνατολῆς ἀποβλέπουσιν εἰς αὐτὴν μετὰ ζήλου καὶ ἐκτιμῆσεως τῶν ἀρετῶν τῶν τέκνων αὐτῆς.

~~~~~

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΕΘΝΙΚΗ ΥΠΟΧΡΕΩΣΙΣ

Οἱ τέως φίλοι καὶ σύμμαχοι βούλγαροι ἀπὸ αἰῶνων τυγχάνουσι οἱ στυγοὶ καὶ αἰμοβόροι τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἔχροι, θὰ εἶνε δὲ τοιοῦτοι καὶ εἰς τὸ μέλλον, διότι ἔχουσι ἐχθραν πρὸς ἡμᾶς, μῖσος ἀσπονδον, φθόνον ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῶν καὶ ἐν γένει ἄγρια ἐνστικτα. Ἔργον αὐτῶν ἀποκλειστικὸν εἶνε ἡ ἀρπαγὴ, ἡ ἀπάτη, ὁ δόλος, τὸ ψεῦδος, ἡ ἀτιμία, ἡ βεβήλωσις, ἡ ἱεροσυλία, ἡ σφαγή. Δὲν εἶνε ἀνθρώποι, εἶνε θηρία δὲν εἶνε χριστιανοὶ, εἶνε ἕλληνας. Ἄνευ χαινοῦ, καταπατοῦν θεῖα καὶ ἀνθρώπινα, ἀποτελοῦν τὴν ἀγριότητα τοῦ ζωικοῦ βασιλείου, ἀγνώμονες καὶ ἀχάριστοι ἐπιβλέπουσι πάντοτε τὸ ἐργαζόμενον ἔθνος, τὸ ὁποῖον ἐλείπασε διὰ τὴν ψομίση ἄλλους λαοὺς, τὸ ὁποῖον μετέδωκεν εἰς ἀγρίους καὶ ἡμιβασίλους λαοὺς τὰ φῶτα τῶν γραμμάτων, τῶν τεχνῶν, τῶν ἐπι-

σημῶν. Ἐνοκῆφαντες ἐκ τῶν ἐρεβωδῶν τῆς Ἀσίας ἐγκάταν εἰς τὴν περικλυτὴν Ἑλληνικὴν χώραν, ἀνεδείχθησαν Ἔθνος καὶ Λαὸς εἰς βάρος ἡμῶν καὶ δι' ἐξόδων ἡμῶν. Διὸ καὶ ἀποτελοῦσι σήμερον Κράτος διὰ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας, διὰ τῆς Ἑλληνικῆς Θράκης, διὰ τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας.

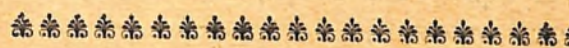
Εὐρεθὲν τὸ ἡμέτερον Ἔθνος ἀπέναντι τῆς μαύρης αὐτῶν ἀχαριστίας, κυκλωθὲν γύρωθεν δι' αὐτῶν, ἐξανέστη καὶ ἔσπευσε ν' ἀποστείλῃ τὸν γενναῖον αὐτοῦ Βασιλέα καὶ τὸν ἀνδρεῖον τῆς Πατρίδος Στρατὸν, ἵνα ἀμυνθῆ κατὰ τῶν βανδάλων, ἵνα διὰ τῆς λόγχης καὶ τοῦ τηλεβόλου διεκδικήσῃ τὰ δίκαια αὐτοῦ, καταπατούμενα καὶ μολυνόμενα ὑπὸ τῶν ἀνθρωπομόρφων ἀποβρασμάτων τῆς δυσώδους τοῦ Βόλγα ἰλύος.

Οἱ στρατιῶται μας ἔσπευσαν εἰς τὴν φωνὴν τῆς Πατρίδος, ἐγκαταλείψαντες τὰς ἀσχολίας αὐτῶν καὶ ἀπαρησάμενοι πρὸς σιγμὴν πᾶν σεβαστὸν καὶ προσφιλές. Καὶ ὄντως μετὰ θυμασίας ἀνδρείας καὶ αὐταπαρηγήσεως ἐπετέλεσαν τὸ καθήκον αὐτῶν. Σπιθαμὴν πρὸς σπιθαμὴν διεξεδίκησαν περιφρονηταί τοῦ θανάτου τὰ ἴμια ἡμῶν ἐθνικὰ ἐδάφη, ἐκδιώκοντες τοὺς ἐπιδρομεῖς τῶν μαιφόνων χειρῶν καὶ μεμολυσμένων ποδῶν, οἵτινες ἄλλοτε καὶ τώρα, ἐν καιρῷ εἰρήνης καὶ ὥρα πολέμου ἠρήμωσαν τὰς πλήρεις ἀκμῆς, προόδου καὶ ἀνθηρότητος Ἀγχιάλον, Μεσημβρίαν, Σωζόπολιν, Εὐξεινούπολιν, Σέρρας, Λορίαν, Σάνθην καὶ λοιπὰς Μακεδονικὰς καὶ Θρακικὰς πόλεις.

Οἱ σιδηροὶ στρατιῶται μας διὰ τῶν περιλάμπρων νικῶν τῆς Νιγρίτης, Κιλκίης, Δοϊράνης, Λαχανᾶ, Δεμιρ-Ἰσάκ, Σιρωμνίτης, Πετρούσης, Λαγκαδᾶ, Μελενίκου, Κρέσνας, Τζουμαγιάς συνέτριψαν τὴν κεφαλὴν τοῦ ὄφρου, ἐταπείνωσαν τὸ ἄτιμον θηρίον καὶ κατεβαράθρωσαν τοὺς θρασεῖς τοῦ Πολιτισμοῦ διώκτας. Ἀνύψωσαν τὸ Δίκαιον, ἐνεθρόνισαν τὴν Ἐλευθερίαν, ἐμεγάλυναν, ἐδόξασαν, ἐκλείσαν τὴν Μεγάλην Πατρίδα.

Αὐτὸ ὑπέρθε τὸ ἔργον τοῦ Στρατοῦ μας, ποῖον δὲ τὸ καθήκον ἡμῶν; Νὰ δεῖξωμεν, οὐχὶ διὰ τῶν λόγων, ἀλλ' ἐμπράκτως τὴν εὐγνωμοσύνην μας πρὸς αὐτούς. Πατριωτισμὸς δὲν θὰ εἴπῃ λόγια, ἀλλ' ἔργα. Οὐδεὶς ἀγνοεῖ ὅτι πολλοὶ τῶν πολεμιστῶν μας, σπεύσαντες εἰς τὴν φωνὴν τῆς Πατρίδος, ἐγκατέλειψαν τὰ πάντα εἰς τὸ ἔλεος ἡμῶν. Ἐχομεν ὑποχρέωσιν νὰ δειχθῶμεν προστάται τῶν οἰκογενειῶν τῶν πτωχῶν μαχητῶν. Λάβωμεν λοιπὸν τὴν ἀγούσαν πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ἐοράων. Διότι μόνον τότε θὰ καταστῆ τέλειος ὁ ἀγὼν. Μὴ ἀμαυρώσωμεν τῆς νίκης τὴν αἴγλην καὶ τοῦ θριάμβου τὸ μεγαλεῖον. Ὡς ἐκείνοι ἐπραξαν τὸ καθήκον αὐτῶν, οὕτω καὶ ἡμεῖς πρέπει νὰ πράξωμεν τὸ ἰδικόν μας. Συμπολίται, οἱ γονεῖς, τὰ τέκνα, αἱ σύζυγοι, αἱ ἀδελφαὶ πολλῶν ἐκ τῶν νεκρῶν τοῦ Μπιζανίου, τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῆς Κρέσνας, πεινοῦν. Προσέξατε, μὴ εἰς τὰς ἐνδόξους σελίδας τῆς συγχρόνου ἡμῶν Ἱστορίας περιληφθοῦν καὶ σελίδες μελαναὶ . . . Ἄν ἐγένετο εἰρήνη ἢ ἐπιστράτευσις ἐξακολουθεῖ.

Φερεκνύδης

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Πατριωτικὴ πρᾶξις

Πρωτοβουλία τοῦ ἐν Πειραιεὶ καὶ ἐν Ἀθήναις Συνδέσμου τῶν «Ἐρμουπολιτῶν καὶ Συρίων», ὅστις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ βέκτου συμπολίτου μας κ. Δημητρίου Καλλιμασιώτη, ἐπιχειρηματίου καὶ προέδρου τῆς ἐκεῖ Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς, διαρκῶς προοδεύει, ἐνεργήθη συλλογὴ ἐράνων ὑπὲρ τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν τῶν ἐπιστράτων καὶ φονευθέντων συμπολιτῶν μας. Πρῶτος δὲ ὁ Σύνδεσμος κατέβαλε ἐκ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ταμείου δραχμὰς 300, τῇ δραστηρίᾳ δὲ ἐνεργείᾳ αὐτοῦ παρὰ τοῖς ἐκεῖ συμπολίταις μας συνέλεξε καὶ τὸ ποσὸν τῶν 465 δρ., ἧτοι ἐν ὅλῳ δραχμαὶ 765. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἀπεστάλη σήμερον πρὸς τὸν ἐνταῦθα Ταμίαν τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ἐράνων κ. Κ. Καλημέρην. Ἡ εὐγενὴς καὶ φιλόανθρωπος αὕτη πρᾶξις τοῦ ἐν λόγῳ Συνδέσμου τιμᾷ ἐξόχως τὸν τόπον μας, οὔτινος τὰ τέκνα, καίτοι μακρὰν αὐτοῦ εὐρισκόμενα, δὲν λησμονοῦν αὐτὸν καὶ δὴ ἐν τοιαύταις σιγμαῖς, διὸ καὶ δικαίως ἢ Σύρος ὑπερηφανεύεται διὰ τὰ

ἄξια πάσης τιμῆς, ἀγάπης καὶ ὑπολήψεως τέκνα τῆς. Ἰδοὺ καὶ κατάλογος τῶν φιλοπατρίδων τούτων συμπολιτῶν μας.

Δημ. Ι. Καλλιμασιώτης δρ. 100, Νικόλαος Φραγκοῦλης 100, Μάριος Γιανουκάκης 50, Στέφανος Ζαγοραῖος 30, Ἡρακλῆς Κατσιμαντῆς 25, Ἐπαμεινώνδας Πολιτάκης 25, Νικόλαος Λάγκης 25, Δημήτριος Κωσταρᾶς 10, Νικόλαος Χιωτάκης 10, Ἰσιδ. Τορνάρης 5, Δημ. Μαρούσης 5, Εὐάγ. Χιωτάκης 5, Ε. Μητροπίας 5, Στέφ. Ἀναηρούσης 5, Μιχ. Μπαρούνας 10, Νικ. Νικολιάδης 5, Μαθίος Βενιέρης 10, Ἀντώνιος καὶ Βασίλειος Δημητρίου 25, Σταύρος Κουτσογιαννόπουλος 10, Μαϊδῆς 5.

Ἑορτὴ Χίων

Μετὰ τῆς προσηκούσης μεγαλοπρεπείας καὶ ἐπισημότητος καὶ ἐν συρροῇ πολλοῦ πλήθους φιλεόρτων ἐγένετο τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἐν τῷ Ναῷ τῆς Μητροπόλεως ἡ ἐπέτειος πανηγύρις τῆς παρ' ἡμῖν ἐπιφελῶς δρώσης πολυπληθοῦς «Χιακῆς Ἀδελφότητος» ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῆς Ἁγίας Μαρκέλλης τῆς Χιοπολίτιδος. Ἡ ἑορτὴ, λόγῳ τῶν περιστάσεων, διεξήχθη μετὰ πολλῆς κατασκευαστικότητος, μετὰ τὸ πέρασ δὲ τῆς θείας λειτουργίας ἐτελέσθη Μνημόσυνον ἐν βαθυτάτῃ συγκινήσει ὑπὲρ τῶν ἐν τοῖς ἀγῶσι τοῦ Ἔθνους πεσόντων, ὑπὲρ τῶν σφαγέντων καὶ θανατωθέντων ὑπὸ τῶν Βουλγάρων καὶ τῶν Τούρκων ἀδελφῶν μας, ὑπὲρ πάντων τῶν μελῶν, δωρητῶν καὶ εὐεργετῶν τοῦ προοδευτικοῦ καὶ εὐεργετικωτάτου σωματείου. Ἐπὶ τούτῳ συγκαίρομεν τὴν Διοίκησιν τῆς «Χιακῆς Ἀδελφότητος», ἰδίᾳ δὲ τοὺς ἀόκνως ἐργαζομένους Πρόεδρον κ. Ἐμμ. Κ. Τσιροπινᾶν καὶ Ἀντιπρόεδρον κ. Νικ. Ἰσιδώρου, οἵτινες χορηγοῦσι συνεχῶς γενναῖα ποσὰ ὑπὲρ τοῦ φιλανθρωπικοῦ σκοποῦ τοῦ καλλίστου Σωματείου.

Εὐλόγος ὑπερηφάνεια

Πληροφορούμεθα ἐξ ἀσφαλοῦς καὶ ἐγκύρου πηγῆς, ὅτι ὁ δημοφιλὴς συμπολίτης μας κ. Γεώργιος Μ. Λέστος, λαχαγὸς τοῦ Πυροβολικοῦ, διορίσθη ἐπαξίως τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ παρὰ τοῦ Γενικοῦ Στραταρχείου τοῦ θαφροστεφούς Στρατηλάτου καὶ Βασιλέως ἡμῶν Διοικητῆς τοῦ πυροβολικοῦ τῆς ὑπὸ τὸν Μέγαρχον κ. Μαθιόπουλον 8ης Μεραρχίας. Ὁ κατὰ προτίμησιν διορισμὸς οὗτος τοῦ κ. Λέστου εἰς Διοικητὴν τοῦ πυροβολικοῦ Μεραρχίας, θέσις ἀνήκουσα κατὰ τοὺς στρατιωτικὸς κανονισμοὺς εἰς τὸν βαθμὸν Συνταγματάρχου, ἐνῷ ἀποδεικνύει ἀφ' ἐνός τὴν πρὸς τὸν ἐντιμὸν καὶ ἱκανὸν τοῦτον Στρατιωτὴν ἀμέριστον ἐκτίμησιν καὶ ὑπόληψιν τοῦ Γενικοῦ Στραταρχείου, ἱκανοποιῶν ἀφ' ἑτέρου καὶ πάντας ἡμᾶς τοὺς συμπολίτας του, ἰδίᾳ δὲ τὴν γενέτειρα αὐτοῦ Ἐρμούπολιν, δυναμένην νὰ καυχηθῆ, ὅτι καὶ ὁ στρατιώτης οὗτος εἶνε ἐν ἐκ τῶν πολλῶν τέκνων τῆς, τὰ ὅποια προσέφερον καὶ ἐξακολουθοῦσι νὰ προσφέρωσι τὰς πολιτίμους αὐτῶν ὑπηρεσίας πρὸς τὴν φιλάττην μας Πατρίδα.

Κομιτατζῆς ἐν . . . Σύρῳ

Διαμένει ἀπὸ δύο καὶ πλέον ἐτῶν μεταξὺ ἡμῶν εἰς τῶν ἐπιφόρων καὶ ἐπικινδύνων ἐκείνων, ὧν καὶ μόνῃ ἢ παρουσίᾳ, ἐνσπεύρουσα τὸν τρόμον καὶ τὸ δέος, ἀποκαλύπτει τὸν καταδοκούντα μὲ τὰ ἄγρια ἐνστικτα, προδίδει τὸν ἐπίδουλον φονέα, ἐξαγγέλλει τὸν ἀπεικταῖον κακοῦργον, ὅστις ἐναδρεύει ἀκοίμητος ὀπισθεν τῶν τοίχων τῶν ὁδῶν ἐπιβουλεύόμενος τῆς ζωῆς καὶ τῆς ὑπάρξεως ἡμῶν, καταδηλοῖ, τέλος, τὸν ἄγριον Κομιτατζῆν τὸν ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς ἐπιτιθέμενον πρὸς ἐξόντωσιν ἡμῶν καὶ ἀπροσδοκῆτως ἐπιχειροῦντα αἰφνιδικισμοὺς τὸ πένθος καὶ τὰ δάκρυα διασκορπίζων ἐν μέσῳ ἡμῶν. Τοιοῦτος ἄγριος καὶ φρικιαστικὸς Κομιτατζῆς ἵσταται ἀπὸ πολλοῦ, τῇ ἀνοχῇ τῶν ἀρμοδίων, ἡλιοκαῆς καὶ συντετριμμένος, γεγηρακὸς καὶ κατερειπωμένος, ἐρείπιον ἐπικίνδυνον, ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Κωνσταντίνου τοῦ Διαδόχου, ἐναντι τοῦ μικροῦ καφενεῖου Ζυγοῦρη καὶ ὀλίγον πέραν τοῦ ὑφαντηρίου Μουτζουροπούλου, ἀπειλῶν ἐν πάσῃ ὥρᾳ καὶ σιγμῇ ἀνοικτίρμονα Βουλγαρισμὸν καθ' οἰοδῆποτε ἀτυχοῦς διαβάτου ἀμερίμως διερχομένου ἐκεῖθεν. Ἐπικαλούμενοι τὴν ἀντίληψιν τῆς . . . Θείας Προνοίας, συνιστῶμεν θερμῶς εἰς πάντα συμπολίτην πρὶν ἢ ἐπιχειρήσῃ

τὴν ἐκ τοῦ ὑποδεικνυμένου τούτου μέρους τῆς μοναδικῆς ἡμῶν Λεωφόρου διέλευσιν, νὰ μεριμνήσῃ ἀνυπερθέτως περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν Χριστιανικῶν αὐτοῦ καθηκόντων.

Γερμανικὸν Πολεμικὸν

Κατέπλευσε χθὲς εἰς τὸν λιμένα μας προσερχόμενον ἐκ Πειραιῶς τὸ Γερμανικὸν καταδρομικὸν «Breslau» ὑπὸ τὸν πλοίαρχον κ. Von Klitzing, τόνων 4,500 καὶ πλήρωμα 373 ἀνδρῶν. Τὸ καταδρομικὸν τοῦτο ἠνθράκευσεν ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τῆς ἐνταῦθα Ἐταιρείας «Μιχαλινὸς καὶ Σία», ἧς γενικὸς ἀντιπρόσωπος τυγχάνη ὁ ἀγαπητὸς συμπολίτης μας κ. Ἰωάννης Τροφιμῶφ, παραλαβὼν 900 τόνους γαιανθράκων, ἀπέπλευσε δὲ σήμερον διὰ Κων/πολιν.

Μία διᾶλεξις

Καθ' ἃ πληροφοροῦμεθα ὁ παρ' ἡμῖν προσωρινῶς διατρίβων λόγιος ἐκ Κύπρου κ. Βρασίδης Ἀραουζος, δικηγόρος καὶ διπλωματοῦχος καθηγητῆς τῆς γαλλικῆς, θὰ δώσῃ προσεχῶς διᾶλεξιν ἐν τῇ λέσχῃ «Ἑλλάς» ἢ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς «Ἀλληλοβοηθείας» περὶ τῆς «Ἀλβανικῆς φυλῆς», ἧς αἱ εἰσπράξεις θὰ διατεθῶσιν ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἀπόρων ἐπιστράτων.

Ἀστυνομικαὶ μεταβολαὶ

Ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντῆς Κυκλάδων πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας ἐνήργησε τὰς ἐξῆς μετασταθμεύσεις: Εἰς σταθμὸν Πάρου ἐπορθετήθη ὁ ἐνωμοτάρχης Κωτσουλᾶκος Π., εἰς τὴν τῆς Σίφνου ὁ ἐνωμ. Ἀλεξίου Ἀλέξιος, εἰς τὴν τῆς Κιμῶλου ὁ ἐνωμ. Ζαρόκωστας Ἡλίας, εἰς τὸν τῆς Μυκόνου ὁ ὑπενωμ. Καλλόπουλος Φώτιος, εἰς τὸν τῆς Νάξου ὁ ὑπενωμ. Κούρτης Δημ., ἐκ Νάξου δὲ ἐνταῦθα ὁ ὑπενωμ. Κοντομητσοῦ Σαράντος.

Ἡ «Ἀλλεάντζα»

Διατρίβει παρ' ἡμῖν ὁ κ. Βρασίδης Ἀραουζος Γενικὸς Ἐπιθεωρητῆς τῆς «Ἀλλεάντζας», Ἐταιρείας Ἀσφαλείων ἐν Γενουῇ, δικηγόρος, συγγραφεὺς καὶ καθηγητῆς τῆς γαλλικῆς, διπλωματοῦχος τῆς Γαλλίας. Τῆς ἀσφαλείας ταύτης ἀντιπρόσωπος ἐν Σύρῳ εἶνε ὁ κ. Παῦλος Ἀναγνωστόπουλος, ἰατρός δὲ ὁ κ. Δημήτριος Μπαρμετάς.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΑΛΕΞΙΟΥ ΑΓΛΑΓΑ ΦΡ. ΣΑΡΡΗ

Μετὰ ἰδιαιτέρας χαρᾶς ἀγγέλλομεν τοὺς ἐν Πάρῳ τελεσθέντας εὐτυχεῖς γάμους τῆς σεμνῆς καὶ εὐπαιδεύτου δεσποινίδος Ἀγλαίας Φρ. Σαρρῆ, θυγατρὸς πεφιλημένης τοῦ αὐτοῦ φίλου Συμβολαιογράφου κ. Φραγκίσκου Σαρρῆ, μετὰ τοῦ ὑπαξιωματικοῦ τῆς Χωροφυλακῆς κ. Ἀλεξίου Ἀλεξίου, Ἀστυνομίου Πάρου. Συγαίροντες τοῖς νεονύμφοις, εὐχόμεθα τὸν βίον αὐτῶν μεστὸν εὐτυχίας καὶ χαρᾶς.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟῦ ΣΥΛΛΟΓΟῦ ΣΥΡΟΥ

Συνελθὼν ἐκτάκτως σήμερον ἐπὶ τῇ θλιβερᾷ ἀγγελίᾳ τοῦ θανάτου τοῦ μέλους τοῦ Συλλόγου

ΦΡΑΓΚΟΥΛΗ Α. ΣΑΛΑΧΑ

ἐνδόξως πεσόντος ὑπὲρ πατρίδος ἀνὰ τὰς Μακεδονικὰς δευράδας ἐν τῷ ἱερῷ κατὰ τῶν Βουλγάρων πολέμῳ καὶ ἐκφράσαν τὴν θλιψὴν του παρὰ τὸ ἐνδοξὸν τοῦ θανάτου

Ἐ φ η φ ἰ σ α τ ο

α) Νὰ ἐκφρασθῶσι τὰ συλλυπητήρια τοῦ Συλλόγου εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀλλήστου μνήμης τετιμημένου νεκροῦ.

β) Ἀναρτηθῆ ἢ εἰκὼν αὐτοῦ, ἐν μεγάλῳ σχήματι, ἐντὸς τῆς αἰθούσης τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Σύρου. καὶ

γ) Δημοσιευθῆ τὸ παρὸν τύποις.

Ἐν Ἐρμουπόλει τῇ 19 Ἰουλίου 1913.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Σύρου

Ὁ Πρόεδρος Μ. Γ. Ναυτής

Ὁ Γραμματεὺς καὶ α. α. Θεοδ. Δρακάκης

Τὰ Μέλη Ἐμμ. Βαρθάκας Ἀντιπρ. Ἀρ. Σοφιανὸς Ἐμμ. Πατριόκιος Θεοδ. Παπαγεωργόπουλος

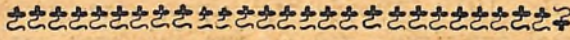

“ΤΟ ΒΗΜΑ”

“Οροι Συνδρομών

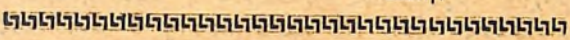
- Ενταῦθα ἐτησίᾳ Δραχ. 10.
ἐξάμηνος. » 5.
Εν Ἀθήναις ἔτη λοιπῇ Ἑλλάδι » 12.
Εν τῷ Ἐξωτερικῷ. Φρ. 14.

Πᾶσαι ἐν γένει αἱ καταχωρίσεις ἦτοι : Διαιτριβαί, Ἀγγελίαι, Δικαστικά κλπ. ἐκτελοῦνται κατ' ἀποκοπὴν.

Ο ΠΟΘΟΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Ἐπείραμε τὰς Σέρας, τὴν Δράμα, τὴν Καβάλλα
Τὰς τρεῖς ὁραίας πόλεις μὲ θάσανα μεγάλα.
Αὐτὰ καὶ πολλὰ ἄλλα μᾶς ἔωκεν ἡ Νίκη
Μιάς ἐπαναστάσεως μὲς στὴ Θεσσαλονίκη.
Μὲ αἶμα ποτισμένα ἄγν' Ἑλληνικὸ
Μὲ νίκας πολυέκρους ἔργον μοναδικό.
Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἔργον θαῦμα ἡρωϊκόν
Ἀπέδειξε τὸ γένος μας ἄγν' Ἑλληνικόν.
Ἀπέδειξε ἀκόμη γιὰ ἄλλην μιὰ φορά
Ὅτι ὁ Ἕλληρ πολεμῆ με πόθο με χαρά.
Καὶ με χαρὰ σέ ἴγιο, με τὴν αὐτὴ καρδίᾳ
Θά ὄσση ἐλευθερίαν καὶ ἴς τὰλλα μας παιδιὰ.
Τῆς Θράκης, Ρωμυλίας,
Καὶ τῆς μικρᾶς Ἀσίας
Ἴσως πολλὰ γυρεύω, πολλὰ νὰ ὄνειρεύωμαι
Ἴσως μ-χι μου ὄλοι, ὄλα αὐτὰ γυρεύωμαι.
Ἀλλὰ δὲν εἶνε ὄνειρα, δὲν εἶνε ὄπτασια.
Εἶνε γραφτὴ κληρονομιά, δὲν εἶνε φαντασία.
Εἶνε γραφτὸ ἀπ' τὸ Θεὸ στὸ Ἅγιο Βιβλίο
Τὸ Ἅγιο Εὐαγγέλιον, τὸ Ἰερὸ, τὸ Θεῖο.
Τὸ ἐβροντοφώνησ' ὁ Χριστὸς με τ' Ἅγιο του Στόμα
Τὸ ἐκήρυξαν οἱ μαθηταὶ ὄλοι μαζὶ ἐν σώμα.
Γιαυτὸ ὄλοι ἄς δοξάσωμε μεσ' ἀπὸ τὴν καρδίᾳ μας
Τὸν Ἰησοῦ με τὸ Χριστὸ, ἡμεῖς καὶ τὰ παιδιὰ μας
Νὰ τ' ἀξιώσῃ ὁ Θεὸς νὰ ἰδοῦνε τὴ Σημαία
Εἰς ὄλην τὴν Ἑλληνικὴν τὴν χώραν τὴν ὄραία.
Μὲ τὸ Σκαυρὸ περίτρανον πικτοῦ νὰ κυματίζῃ
Ἐλευθερία, πολιτισμὸ παντοῦ νὰ συμβολίζῃ
Κατακτητῆ αἰς ξένην γῆν δὲν θέλομε πατήσῃ,
Κατακτητῆς μ' ἐλευθερία δὲν εἰμπορεῖ νὰ ζήσῃ.
Ἑλλην

ΑΝΔΡΕΙΑ

Ἡ ἀνδρεία εἶνε δύναμις πνεύματος, ἣτις κάμνει τὸν
ἄνθρωπον νὰ περιφρονῇ ἢ νὰ ὑποφέρῃ κινδύνους καὶ τὰς
θλίψεις μετὰ λόγου καὶ φρονήσεως, ἀλλ' ὄχι ἀπὸ ἀναισθη-
σίαν, ἢ ἀγνοίαν, ἢ ἀπειρείαν, ἢ ἐλπίδα. Ἢ ἄλλο τι πάθος,
διότι τότε δὲν εἶνε πλέον ἀρετὴ, πχ. Ὁ Βασιλεὺς τῶν Λακε-
δαίμονιων Κλεομένης, πολεμῶν ὑπὲρ τῆς πατρίδος του καὶ
ὄλης τῆς Ἑλλάδος, ἦλθεν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ζητήσῃ βοή-
θειαν ἀπὸ τὸν Πτολεμαῖον τὸν Φιλοπάτορα βασιλεῖα τῆς Αἴ-
γύπτου. Οὗτος ὑπεσχέθη βοήθειαν ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ στείλῃ
εἰς τὴν Αἴγυπτον ὄς ὄμηρους τὰ τέκνα του καὶ τὴν μητέρα
του. Ὁ Κλεομένης δὲν ἐτόλμα νὰ προτείνῃ τοιοῦτο τι εἰς
τὴν μητέρα του, ἀπεπειράθη μὲν πολλὰκις καὶ ἐπλησίασε
πρὸς αὐτήν, ἀλλὰ συσταλλόμενος ὑπέχώρει. Ἡ μήτηρ του
θλέπουσα τὸν υἱὸν τῆς κατηφῆ, ἐζήτησε νὰ μάθῃ τὴν αἰτίαν
καὶ τὸν ἐθάσε νὰ τῇ εἰπῇ τὴν ἀλήθειαν. Ἡ μήτηρ του, ἀ-
κούσασα, τῷ εἶπε γελῶσα. «Τοῦτο εἶνε τὸ ὄποσον ἐδύστα-
ξαι νὰ μου εἰπῇ; καὶ ἀναβάλλῃς ἀκόμη; χωρὶς νὰ χάνῃς
καιρὸν διάταξον πλοῖον νὰ ἐπιβιβάσῃς καὶ νὰ σπεύσω ἐκεῖ,
ἀπ' οὗ τὸ σῶμα μου τοῦτο εἰμπορεῖ νὰ σῶσῃ τὴν Σπάρτην,
πρὶν ἢ μὲνον ἐδῶ διαλυθῇ ὑπὸ τοῦ γήρατος.

ΓΕΝΝΑΙΟΤΗΣ

Ἡ γενναιότης παριστᾷ ψυχὴν εὐγενῆ, ὑψηλὴν κατὰ
τὸ φρόνημα, ἀρετὴν νὰ θυσιάσῃ καὶ ἀγαθὰ καὶ ζῶν ἡμῶν
τῆς εὐτυχίας τῶν ἄλλων. Ἡ τιμιότης εἶνε σταθερὰ ἐκπλή-
ρωσις τῶν κοινωνικῶν χρεῶν, ἅτινα ἡ φύσις καὶ ὁ νόμος ὀρι-
ζοῦν. Ἡ γενναιότης ὄμως ὑψώνει τὸν ἄνθρωπον ὑπὲρ τῆς
ἀνθρωπίνης φύσεως. Εἶνε αἰσθημα εὐγενὲς προερχόμενον ἀπὸ
μεγαλοψυχίαν, φιλανθρωπίαν καὶ ἀγαθότητα (περὶ τούτων θά
εἴπωμεν ἄλλοτε).

Ὁ Πομπήϊος εἶχεν ἀποφασίση νὰ ἐξολοθρεύσῃ τοὺς κα-
τοίκους τῆς Μεσσηνίας, διότι ἠκολούθησαν τὸ κόμμα τοῦ Μα-
ριου. Ὁ ἄρχων τῆς Μεσσηνίας Σθένιος ἐβδὼν πρὸς τὸν Πομ-
πήϊον τῷ εἶπε: «Διατὶ ἀπεφάσισης τὸν ἐξερπασμὸν τῶν ἀθώ-
ων ἐξ αἰτίας ἐνὸς ὑπευθύνου; Ἐγὼ κατέπεισα τοὺς Μεσση-
νίους νὰ ἀκολουθήσουν τὸ κόμμα τοῦ Μαρίου. Ἐμὲ λοιπὸν
μόνον πρέπει νὰ τιμωρήσῃς.» Ὁ Πομπήϊος θαυμάσας τὴν
γενναιότητά του, συνεχώρησεν ὄλην τὴν πόλιν.

Ἡ γενναίος! Βούλγαροι! σεῖς σφάζετε καὶ ἐξαφανίζετε
ἀθώους. Ποῦ εἶνε ἡ Πρωσικὴ σας γενναιότης;

Ὁ 1ος λόγος τοῦ 4ου Ἐμπέδου

Ἐάν εἴπωμεν ὅτι δὲν εἶνε ὑπερβολή, τὸ ὅτι πρέπει νὰ
εἶνε ὑπεράνθρωπος ἐκεῖνος ὅστις ἰσικεῖ ἓνα λόγον ἐκ τῶν
ἐδῶ Ἐμπέδων Ταγματῶν, αὐτὸ θά ἠμποροῦσαν νὰ τὸ ὀμολο-
γήσουν ὄσοι κατόπιν μιᾶς ἀναρρωτικῆς ἀδείας ἐπενερχό-
μενοι ἐκ τοῦ πεδίου τῆς μάχης ἔλαβον καὶ ἄμα τῇ λήξει τῆς
προσεκολληθῆσαν προσωρινῶς ἐκεῖ.
Αἱ πολλὰ καὶ φρονιτῆδες ἐνὸς τοιοῦτου ἰσικουόντος, αἱ μέ-
ριμναι, αἱ εὐθύναι, ὄλα τέλοσ πάντων διδοῦν εἰκόνα ζωντανῆν,
ὄσπε νὰ ὀμολογῆται ἢ ἀλήθειαν ὅτι ὁ διευθύνων πρέπει νὰ
εἶνε στρατιωτικὸς ἐκ τῶν ὄλιγων διὰ νὰ τὰ βγάλῃ πέρα —
κατὰ τὴν κοινὴν ἔκφρασιν — διότι ἡ ἐναντία περιστάσις θά
τὸν φέρῃ πρὸ κυκῶνος, πρὸ βαθυβυθίας καὶ τότε ἀλλοίμονον!
Ἐχρητάζοτο ἓνας παρόμοιος πρόλογος διὰ νὰ δικαιολογη-
θοῦν αἱ κάτωθι ὄλιγα γραμματῆ, τὰς ὄποιαις θά χαραξῶ διὰ
τὸν 1ον Λόγον τοῦ ἐνιαυθοῦ 4ου Ἐμπέδου Ταγματῶν.

Εἰς τὸν Λόγον αὐτόν, μετὰ τῶν ἄλλων, συγκαταλέγον-
ται καὶ οἱ περισσότεροι ἐκ τῶν ἐπαναληθόντων ἐξ ἀναρρωτικῶν
ἀδείων Συριανοὶ στρατιῶται. Καὶ αὐτοὶ βεβαίως — ὄσοι θά
διαβάσουν τὰς γραμμάς μου αὐτὰς — θά με δικαιώσουν δι'
ὄσα ἐν τῷ παρόντι Χρονογραφῆματι ἀναφέρω.

Ὅλοι ἐν γένει ὄσοι διήλθον, καὶ καθημερινῶς ὄσοι διέρ-
χονται δι' ὄλίγας ἡμέρας προσκολλημένοι, εὐγνωμονοῦν τοὺς
διευθύνοντας αὐτὸν τὸν λόγον.

Ἀπ' ἐνὸς ὁ ὑπολοχῆς κ. Παπαδόπουλος ἐκτελῶν χρέη
λοχαγοῦ καὶ ἀπ' ἐτέρου ὁ ἐπιλοχῆς κ. Πέτρος Σταυροπού-
λος ἀποτελοῦν ἰδεώδεις ἀληθῶς διοικητὰς διὰ τοὺς στρα-
τιῶτας.

Καὶ ὁ μὲν καὶ ὁ δὲ γνωρίζουν πῶς νὰ φερθοῦν ἀπέναντι
τῶν ἀνθρώπων, ὄτινες ὑπέκοντες εἰς τὴν φωνὴν τῆς Πατρί-
δος ἔσπευσαν νὰ δώσουν τὴν ζῶν τῶν χάριν τοῦ γοήτρου
τῆς, καὶ διὰ τῆς πατρικῆς τῶν μερίμνης, διὰ τοῦ πρὸς αὐ-
τοὺς ἐνδιαφέροντος, τέλος διὰ τῆς ἐν γένει συμπεριφορᾶς τῶν,
ἀποσποῦν τὴν εἰλικρινεστέραν εὐγνωμοσύνην τῶν.

Ὡς γνωστὸν ὁ Ἐπιλοχῆς εἶνε κυρίως ἡ Μητέρα τοῦ
Λόγου, καὶ εἶνε πραγματικῶς ἡ μόνη φορὰ πῶς θά ἠμπο-
ροῦσε κάλλιστα νὰ ὀ καιολογηθῇ ἡ ἔκφρασις αὐτῆ προκειμέ-
νου περὶ τοῦ προσώπου τοῦ κ. Σταυροπούλου.

Στρατιωτικὸς ἐκ τῶν ἀρίστων, λαθὼν μέρος με τὸν θαθ-
μὸν τοῦ Ἐπιλοχίου εἰς ὄλας τὰς μάχας τοῦ Βαλκανο-Τουρ-
κικοῦ πολέμου, ἠναγκάσθη ἔνεκεν τραύματος, τὸ ὄποσον
ἔλαβε εἰς μιαν ἀπὸ τὰς τελευταίας γιγαντομαχίας τοῦ Μπιζα-
νίου νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ στράτευμα, ἀναρρώσας δὲ ἀνέλαβε
ἐκτοτε ὑπερσείαν εἰς τὸν εἰρημὸν λόγον, καὶ αἱ ἀληθῶς
τεράστια ὑπηρεσίαι τὰς ὄποιαις τόσον προθύμως προσέφερε
ἔως σήμερον εἶνε ἂν ὄχι ἀνώτεραι, ἴσαι ὄμως ἀναμφισβητή-
τως διὰ τὴν Πατρίδα μας.

Ἀόκνως ἐργάζεται νυκθημερὸν, φροντίζε διὰ τὸ ἐλάχι-
στον, προλαμβάνει πάντα ἔλλειψιν κάθε στρατιώτου, προ-
σπαθεῖ ὄσπε νὰ μὴ ἀκουσθῇ κανὲν παράπονον, καὶ κατορ-
θώνει ὄσπε νὰ ἐπισύρῃ εὐμενεῖς ὑπὲρ αὐτοῦ κρίσεις τῶν
χιλιῶδων στρατιωτῶν πῶς διήλθον τοῦ λόγου του.

Τοιοῦτοι ἄνδρες ἐν τῷ στρατεύματι εἶνε φυσικὸν ὅτι θά
ἐπισύρουν τὴν ἰδιαιτέραν προσοχὴν τῆς Πατρίδος μας, ἣτις
δὲν ἀμφ' ὀλλόμεν. ἀναγνωρίζουσα τὴν ἐν γένει ὄρασιν τῶν,
θά τοὺς ἀνταμιεῖθῃ δέοντως ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ δι' ὄσα ὑπὲρ
αὐτῆς ἐμόχθησαν.

Διότι πράγματι ὀμολογητέον ὁ κ. Σταυροπούλος καὶ εἰς
τὸν πόλεμον ἀνετίθηκε εἰς ἐκ τῶν φιλοτίμων ὑπαξιωματικῶν
μας, καὶ μακρὰν τοῦ πεδίου ἐργάζεται μετ' ἴσης φιλοτιμίας,
καὶ ἀποσπᾷ τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὴν ἀγάπην τῶν στρα-
τιωτῶν, ὄτινες, ὄς ἐκ τῆς καταστάσεως τῶν μετὰ τοὺς κό-
πους πῶς ὑπέστησαν χάριν τοῦ γοήτρου τῆς Πατρίδος μας,
εἶνε ἐπ' ἀνάγκης, προσκολλόμενοι δι' ὄλιγον διάστημα εἰς τοι-
οῦτους λόγους, νὰ τυγχάνωσι παρουσιῶν ἀνωτέρων, τῶν
ὄποισιν τὸ πρὸς αὐτοὺς ὀρειλόμενον ἐνδιαφέρον, ὄσον καὶ ἡ
θεοῦσα μέρμνα νὰ προέρχονται ἐξ ἰδίας τῶν ἀντιλήψεως.

Ἀθῆναι. Νοσοκομείον. Ν. Π.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Θέλετε Ἄρτον Καθαρὸν
ἐκ Σιμουγαλιῦ καλῶς ἐψημένον καὶ εὐ-
γευστον;

ΖΗΤΗΣΑΤΕ αὐτὸν ἀπὸ τὸ παλαιὸν
Ἄρτοποιεῖον τοῦ κ. Γ. Ἀργουδέλη κεί-
μενον παρὰ τὰ Καθεκλοποιεῖα εἰς τὴν ὄδον
Ποσειδωνίας καὶ ὄπισθεν τοῦ οἰνοπωλείου
Περατικοῦ.

Τελείως ἀνακαινισθέντος παρὰ τοῦ κ.
ΜΙΧΑΗΛ ΦΡΑΝΤΖΕΔΑΚΗ
καὶ ὑφ' ὄλας τὰς ἐπόψεις τῆς ἄρτοποιίας
τακτοποιηθέντος, ἠρξάτο τῶν ἐργασιῶν του
πρὸ ὄλίγων ἡμερῶν.

Ἐκτὸς δὲ τοῦ ἐν αὐτῷ κατασκευαζομένου
ΕΚΛΕΚΤΟΥ ἌΡΤΟΥ
θά κατασκευάζεται καὶ ὁ
Γερμανικὸς τοιοῦτος (Μπύρας),
καὶ ὁ Μέλας ἄρτος (σιταρίσιος).

ΚΑΦΦΕΝΕΙΟΝ ΤΟ «ΚΕΝΤΡΟΝ»
Νικολάου Δ. Ρούσσου
παρὰ τῇ πλατείᾳ Μιαούλη
κάτωθεν οἰκίας Καλθοκορέση.

Ἰλικὰ ἐν γένει πρώτης ποιότητος ὕδωρ δι-
αρκῶς παγομένον, καθαριώτης ἔκτακτος, ὑψη-
ροσῖα προθυμοτάτη. Μία ἐπίσκεψις ἀρκεῖ.

Ὁ κ. ΘΩΜΑΣ ΣΚΑΣΣΗΣ Ἴατρος,
καὶ Βουλευτῆς Κυκλάδων, κατοικεῖ ἐν
Ἀθήναις ἐν τῇ ὄδῳ Σωκράτους 73 Α.

Ἐνοικιάζονται παρὰ τῷ κ. Ἐμμ.
Κ. Βαφίᾳ δικηγόρῳ 1) ἡ μεγάλη οἰκία
ἐν Δελαγρατζίᾳ μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ ἐπί-
πλων καὶ τοῦ κήπου τῆς, καὶ 2) ἡ ἐν τῇ
παρόδῳ τῆς ὄδοῦ Ἐλ. Βενιζέλου ἀποθήκη
ἐν ἡ τέως τὸ Γραφεῖον τοῦ κ. Ν. Τόζου,
ἀμφότεραι τῶν ἰδιοκτητῶν κ. κ. Κληρο-
νόμων Εὐστ. Κεχαγιᾶ.

ΜΕΓΑ

ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΟΝ ΚΑΦΦΕΚΟΠΤΕΙΟΝ
ΚΑΙ ΚΑΦΦΕΠΩΛΕΙΟΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ΚΟΝΤΙΖΑ
ΕΝ ΣΥΡῶ.

(Παρὰ τὴν ὄδον Ἐρμοῦ, παραπλευρῶς τοῦ Καταστήματος
Δ. Μάνθου καὶ ἀπέναντι τοῦ Καφενείου Δ. Γρυπάρη).

Φέρω εἰς γνῶσιν τοῦ Σεβ. Κοινοῦ Ἐρμο-
πόλεως καὶ Σύρου ὅτι μετέφερα τὸ ἐν τῇ ὄδῳ
Ἐλευθερίου Βενιζέλου καὶ παραπλευρῶς τοῦ
ὀλοπωλείου Ἀρναίτη εὐρισκόμενον Καφεκο-
πτεῖον μου εἰς τὴν ὄδον Ἐρμοῦ, πλουτίσας
τοῦτο δι' ὄλω, νέων Μηχανημάτων κοπῆς
Καφέ, Ἀμερικανικοῦ συστήματος. Κόπτεται
δὲ ἐν αὐτῷ Καφές πρὸς 10 λεπτὰ κατ' ὄκαν.

Πωλοῦνται: Καφές καρβουνταλεσμένους
γνήσιος Μόκας πρὸς Δρ. 5.60, ΚεϿλάνης, Ρίου
καὶ Σάντου 4,80. Κακάο καὶ Σοκολάται εἰς
κόνην πλάκας καὶ κυτῖα. Τεῖα διάφορα, Μπι-
σκοτάκια διαφόρων Ἐργοστασίων, Καραμέλαι
γεμιστάι καὶ μῆ. Κερποὶ διάφοροι με φλοιὸν
καὶ ἄνευ φλοιοῦ, ἦτοι: Φιστίκι, Ἀμύγδαλον,
Φουντούκι, Κουκουναρί κλπ. Κομφέτα διὰ Γά-
μους Σουμάδες, Φραμπουάζ, Μπουμπονιέες.

Ἐπίσης διάφορα ποοῖοντα Χίου καὶ
Ἀνθούου ἦτοι: Ἰλικὰ διάφορα, Μαστίχην,
Ἀνθόνερρον καὶ Ροδόσ-σμον.

Πρὸς τοῦτοις ἐν οὐτῷ εὐρισκονται εἰς με-
γάλην ποσότητα καὶ πωλοῦνται εἰς τιμὰς
ἐκτὸς συνκαλωνισμοῦ, ἅπαντα τὰ ἀποικιακὰ,
ἦτοι Κεφέδες, Ζηχγάρεις Ὀρυζία κλπ.

ΚΑΠΝΑ ΚΑΙ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΣΥΡΟΥ

Εὐρυθθέντος τοῦ νέου Καταστήματος μου,
κατῆρτισα καὶ τμήμα Κεπνοπωλείου πωλῶν
Καπνὰ καὶ Σιγρέττα τῶν μεγαλειτέρων
ἐργοστασίων Ἀθηνῶν Γιαννουκάκη καὶ Βάρκα
καὶ τῶν καλλιτέρων ἐν Σύρῳ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΤΖΟΛΙΝΟΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΔΩΡΩΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Εἰς τὸ ΜΕΓΑ

ἐν τῇ ὄδῳ Ἐρμοῦ

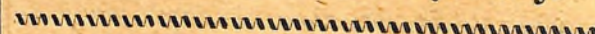
ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΤΟΥ κ. ΔΗΜΟΣΘ. ΓΑΒΒΑΛΑ

Θά εὐρηθε στερεότητα, κομ-
ψότητα καὶ ἐφαρμογὴν τελείαν
εἰς τὰ ὑποδήματά σας.

Αἱ δὲ τιμαὶ εἰσι

Λίαν εἰλικρινεῖς.

Τὸ ἀριστοκρατικὸν ἄρωμα

ROSE DE CHIRAZ

Εἰς τὸ Μυροπωλεῖον Ι. Α. Γρυμάνη.

Πωλοῦνται Σκελετὰ διαλυθέντος
Ἐμπορικοῦ Καταστήματος καθῶς, καὶ ξυ-
λείας, ἦτοι τάβλες, καθρόνια, ὀλοπίνακες
κλπ. ἅπαντα εἰς καλὴν κατάστασιν.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ ἐμπόρῳ κ. Εὐαγ-
γέλῳ Βογαζιανῷ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ

ἡ ἐν τῇ ἐ-
ξοχῇ Παρακοπῇ εὐρύχωρος οἰκία τῶν Κλη-
ρονόμων Γ. Λαγουροῦ.

Ἐχει δεξαμενὴν, φρέαρ, ἐγκατάστασιν
ἀσετυλήνης καὶ ἀρκετὰ ἐπιπλα.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ἀνδρ. Μπαλῆ.

Ἰπάλλληλος

γνωρίζων ἄριστα τὴν
Ἑλληνικὴν, Γαλλικὴν καὶ Ἰταλικὴν γλῶσ-
σαν ζητεῖ θέσιν. Πληροφορίαι παρὰ τῇ
Διευθύνσει τῆς «Ἀυγῆς».